

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2300
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIII.

Ч. 77.

TWO SECTIONS (SECTION 1) ЦЕНТІВ 25 CENTS

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК.

СУБОТА, 24-ГО КВІТНЯ (APRIL) 1976

No. 77.

VOL. LXXXIII.

ВЕЛИКДЕНЬ НЕСЕ ПРОМІННЯ РАДОСТІ...

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ МИТРОПОЛИТА АМВРОЗІЯ СЕНІШІНА, ЧСВВ, ПЕРЕДАНИЙ „ГОЛОСОМ АМЕРИКИ“ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ НА БАТЬКІВЩИНІ

З далекої вірної землі Вашингтона щиро вітаю Вас усіх словами перемоги: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

У радісний день Христового Воскресення Божий ангел доручив побожним жінкам словами: „Ідіть скоро і скажіть Його ученикам, що Він воскрес із мертвих і це попереджу Вас у Галілеї“ (Мат. 16,17). Ця радісна вістка є сьогодні така повна глибини, як була вона майже дві тисячі років тому. Вона відноситься до кожного з нас особисто, вона зв'язує нас повну Христову перемогу. Христос ж перемогає і також нашою перемогою і Христова свобода є нашою свободою. Христосове щастя, ласка і вічне життя є нашою ласкою, щастям і вічністю.

Вороги задумали розп'ясти Христа, зложити Його тіло до гробу, привалити гріб тяжким каменем і так знівечити Христове діло спасіння. Та Христове післясвіттє мало закінчитися жалюватою Голгофою і холодним гробом. Після неймовірних страждань і смерті у Велику П'ятницю прийшов для Христа радісний Великдень. Великдень став для Христа тріумфальним, переможним походом, що перейшов у Його Вознесіння на небо, а відтак прославлення по правді Нересеного Отця.

Воскресіння Христове дає нам радісну надію, що й ми колись встанемо з гробу. Живемо в часах, що в них віра захитується, переслідується, надія затрачується, нас огортає інколи рогулка на думку про смерть або вічність.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

„ВІДБЕРІТЬ У НАС НАШЕ ЖИТТЯ, АЛЕ НЕ ПОЗБАВЛЯЙТЕ НАС НАШОЇ ДОРОГОЇ БОГОЯВЛЕНСЬКОЇ ЦЕРКВИ“ — ПРОХАЮТЬ ЖИТОМИРСЬКІ ПАРАФІЯНКИ-СТАРУХИ

Гельсінкі (УІС „Смолоскип“). — На Захід дісталися з України документи про оборону і знищення Богоявленської церкви в Житомирі при вул. К. Маркса 66.

Ничке подасмо повний драматизму лист-прохання до совєтських властей від групи жінок похилого віку, парафіянок української православної церкви св. Богоявлення в Житомирі, яка була знищена 13 серпня 1975 року:

„Прохання Від парафії Богоявленської церкви, вул. Карла Маркса 66, г. Житомир

Ми — матері загинулих синів і дочок і жінки загинулих чоловіків:

я — Голикова С. М., в часі Вітчизняної війни втратила трьох синів: найстарший — полковник, середній — майор, наймолодший — солдат, не хотів вчитися, я старуха в похилому віці, мені вже 94 роки;

Попкова А. С., 92 роки, в часі Вітчизняної війни втратила чоловіка і дочку;

Рибальська Н., 73 роки; Пасенко Д., 88 років;

Щеголова А., 83 роки; Климчук М., 73 роки;

Синюк М., 84 роки; Ткачук Т., 88 років;

Воронова, 82 роки, і багато інших (не всіх списиш).

У нашому мікрорайоні г. Житомира зокрема багато старух. Цей мікрорайон знаходиться близько Богоявленської церкви, котра являється для нас старух однією потіхою після втрати синів, дорогих незабутніх для нас дітей.

І ось ту церкву нам у нас закрили 26 листопада 1973 р. уповноважені по православному церквам і місцеві власті, обливком і мислив. І хочуть її знищити —

Не лякаймося грубі і зітління нашого тіла, поки маємо надію на воскресного Христа. Не страхаймося тих, які можуть наше тіло збити; радніш уникаймо тих, які можуть нам спричинити гріх і так завести нас у вічну загибелі.

Єдиною і необхідною умовою воскресної радості є очиститися від гріхів і жити в Божій ласці. Це пригадає нам св. Апостол Павло: „Як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так і ми ходим у оновленому житті“. У чистоту, вільному від гріхів сумлінні, несим щоденний хрест за Христом, то й діждемося прослави за Христом.

Великдень несе проміння радості для нашого розкиненого по світі українського народу. Великдень несе особливу для Вас, у Ваших злиднях і турботах, іскру надії на кращі дні. Не упадайте на дусі. Господь не заведе Вас, якщо Ви постійно і сумнівно будете намагатися стримати думками понад алощасними умовинами гіркого життя. Єдина християнська віра Вам допоможе зробити. Воскрес Ісус! Воскреснемо і ми, всі віруючі, в останній день. Але, очікуючи того переможного часу, оновим нашу віру, очистимо себе з наших гріхів, скріпим у собі почування віри, надії і любові, щоб Ви могли, навіть, посеред теперішнього лихоліття, що Вас огортає, чутти Великодні дзвони, і в них піднятися до спасенної діяльності Христового Воскресіння.

Воскресіння Христове дає нам радісну надію, що й ми колись встанемо з гробу. Живемо в часах, що в них віра захитується, переслідується, надія затрачується, нас огортає інколи рогулка на думку про смерть або вічність.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ПАПА ВІТАЄ І БЛАГОСЛОВИТЬ „НАЙДОРОЖЧИХ СИНІВ ВІЗАНТІЙСЬКО - УКРАЇНСЬКОГО ОБРЯДУ“ ПІД ЧАС ЗАГАЛЬНОЇ АВДІЄНЦІЇ З УЧАСТЮ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ

В Римі відбувся Надзвичайний З'їзд СУСТЕ - Т. Лонгіна обра-
ний на голову. Блаженніший Патріарх Йосиф благословить мо-
лодь та захоже до студій і праці для народу.

Рим, Італія. (Андрій Чировський — телефоном). — Після п'ятого днів нарад і виборів закрито в середу, 21-го квітня, Надзвичайний З'їзд Союзу Українських Студентських Товариств Європи (СУСТЕ), якого останніми подіями були авдієнція у Вселенського Архисвєта Папи Павла VI і Блаженнішого Патріарха Йосифа I.

Під час загальної папської авдієнції, Святійший Отець спеціально відвітав присутність серед понад 10 тисяч народу групу 20 делегатів з'їзду СУСТЕ. Студенти привітали Папу словами „Христос Воскрес“, що привалило сильно оплескували. Підкреслюючи, що він прийняв на приватній авдієнції Блаженніший Патріарх I. Авдієнція почалася словами: „Вітаємо Блаженнішого Патріарха“, що їх кликнули всі делегати. З привітальним словом виступив новообраний голова СУСТЕ Тарас Лонгіна, який підкреслив велику працю Блаженнішого для української науки і для молоді та інших чинами, як створення УКУ і прочитав вірш В. Симоненка „Ми думали про Вас“, щоб підкреслити, що Блаженніший Патріарх не забуває ніколи про молодь, покілоліня і спрямовує всі свої зусилля на приготування для нього кращого майбутнього.

Авдієнція в Патріарха

В годині 5-й по полудні, делегати на з'їзд СУСТЕ зійшлися в Українському Католицькому Університеті, де їх прийняв на приватній авдієнції Блаженніший Патріарх I. Авдієнція почалася словами: „Вітаємо Блаженнішого Патріарха“, що їх кликнули всі делегати. З привітальним словом виступив новообраний голова СУСТЕ Тарас Лонгіна, який підкреслив велику працю Блаженнішого для української науки і для молоді та інших чинами, як створення УКУ і прочитав вірш В. Симоненка „Ми думали про Вас“, щоб підкреслити, що Блаженніший Патріарх не забуває ніколи про молодь, покілоліня і спрямовує всі свої зусилля на приготування для нього кращого майбутнього.

Блаженніший Отець Йосиф у своїй відповіді, заявив, що цим студентам „належить честь і слава“ за працю над об'єднанням української студентської молоді Європи, але підкреслив, „що це був тільки перший крок“ авдієнції організації, яка виключає країни студентських товариств всіх європейських держав, додаючи, що УКУ власне існує для студентства і тому руде завжди радо приймає студентів на всі з'їзди, конгреси і австріції, як ринож на курси навчання під час року і літніх канікул. В дальшому Блаженніший Патріарх пригадавав, що „треба старатися набрати цієї свідомості“ та здох у вати знання і вищу освіту, щоб

М. ВЕРЕС

ВЕЛИКОДНЄ

Сліпне сонце з небосхилу
Леліну зливу ллє на луг,
Припала далєк снім пилєм,
Синіла зеленню докруг
І в безбережистій безодні
Рум'яних ранішніх небес
Хвалебні дзвони Великодня
— Христос Воскрєс! Христос Воскрєс!

Ось, нає дома, паперть храму,
Паски, свяєне, мов колїсь,
Та в світлий день не всі із нами
Рідня і друзі обнялись...
Це — гужина. І в привітанні,
На тлі дужмяних ранку плєс
Із уст, у відповідь, зітханя
— Воскрєс!... Воїстину Воскрєс!

І зрив душевної скорботи
Летить у сонячний єфїр,
Коли скінжитьсє вже Голгота
Вігизни райдужних сєзір?
Коли приїде та наша весна
У вільнім сєйї гордик рос,
Коли ж, коли Вона воскресне,
Отак, як днесь Воскрєс Христос!?

М. Верес

ЦІЄІ НЕДІЛІ РИМ ВПЕРШЕ ПОЧУЄ ВЕЛИКОДНІ ДЗВОНІ ХРАМУ СВ. СОФІЇ

Собор св. Софії і будівля Українського Католицького Університету в Римі

Рим, Італія. — (Андрій Чировський — телефоном). — Блаженніший Патріарх Йосиф I пригадав в четвер, 22-го квітня, учасникам Архисвєтської Літургії та урочистостей свячення миру і антимінтів, які згідно із старовинними літургічними приписам Сх. Церкви відбуваються тільки при патріархальних соборах як символ єдності і об'єднання частин Помісних Церков, щоб вони задержували цю одніє спільної трапези, образом якої є Тайна Вечеря Христа з апостолами. Блаженніший Патріарх Йосиф заявив, що він певний, що ніхто із присутніх не забуде цих моментів у „найкращому українському храмі в світі“.

Праця в соборі св. Софії кожнорчасно поступає вперше Цієї неділі, на Воскрєсєння Христове, Рим вперше почує дзвони храму св. Софії, недавно встановлені в передній вежі собору. Обидва дзвони вилиті спеціально для храму, прикрашені орнаментальними ангєлами та відліє на них напис в українській і латинській мовах: „Благословєнням Патріарха Йосифа I, жертвами Товариства за Патріархальний Устрій“. Дзвони були посвячені у вівторок, 20-го квітня.

Рівнож встановлено в храмі прекрасно різьблені царські врати для іконостасу, виконані проф. Уго Маццєї в бронзі.

Кіссінджер відвідає сім африканських держав

Вашінгтон. — У четвер, 22-го квітня, державний секретар Генрі Кіссінджер заявив на пресовій конференції, що під час своєї поїздки до Африки, яка розпочалася в п'ятницю, 23-го квітня, він відвідає 7 держав і наголошуватиме на потребі єдності і економічної співпраці між африканськими державами. Він також заявив, що ЗСА хочуть, щоб в Родезії відбулася переїшла в руки негритянської більшості. Як відомо, Родезією тепер править біла меншість. Кіссінджер сказав, що під час своєї поїздки подаста до відома лідерам африканських

держав, що ЗСА протиставитимуться новим мілітарним інтервенціям Совєтського Союзу та Куби на тому континенті та що Вашингтон не може дозволити на „другу Ангєлю“ і перестеріг СССР і Кубу, що відмовили ЗСА з ними будуть далі напружені, поки Галаана не відігне коло 15,000 воєнк з Ангєлі, а Москва не перестанє підтримувати цю інтервенцію Куби. Кіссінджер натякнув, що африканські держави можуть розчислити на економічну та іншу допомогу Америки тільки тоді, коли самі не допустять до ситуації, яка була б „другою Ангєлю“.

ГОМІН ДЗВОНІВ У ЦІЛІЙ КРАЇНІ ВІДЗНАЧИТЬ 4-ГО ЛИПНЯ 200-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА

Філадельфія. — Джон В. Ворнер, директор Адміністрації 200-річчя Американської Незалежності (АРБА), повідомляє в офіційному органі цієї організації, „Байсєнєтєл Таймс“, що 4-го липня ц.р. до цілій країні в той самий час дзвонитимуть усі дзвони: в церквах, школах, університетах, пожежних станціях, приватних інституціях і домах. Звуки дзвонів по цілій країні будуть синхронізовані із гомином „Дзвону Свободи“ в 2-й год. по пол. В той час „Дзвон Свободи“, який тепер знаходиться в спеціальному павільйоні в Національному Історичному Парку Незалежності у Філадельфії, дзвонитимє протягом двох хвилин, щоб в такий спосіб відзначити закінчення двох століть Незалежності ЗСА. АРБА і Конгрєс призначили 2-гу год. по полудні на цю церемонію, бо точно в тій порі дєня 200 років тому цей дєвєй повідомив американських патріотів про проголошення незалежності 13-голишніх британських колоній. Тому, що в ЗСА існують

різні часові зони, то в Східній зоні церковні та інші дзвони повинні прозвучати в 2-й год. по пол., тобто в тій самій годині, що і „Дзвон Свободи“; в Центральній часовій зоні — в 1-й год. по пол., в Гірській зоні — в 12 год. полудня, а в часовій зоні Тихого океану в 11-й год. раню. Звук „Дзвону Свободи“ та одночасний звук дзвонів по всіх стейтах Америки та всіх територіях ЗСА не тільки відзначить закінчен-

ня двох століть незалежності Америки, але також відмітить вступлення цієї країни у її третє століття.

Одночасне дзвонєння дзвонів по цілій Америці було схвалєне спеціальною резолюцією обох Палат Конгрєсу. Резолюція ч. 25 заклєкає всі уряди міст, містєчок, сіл, як також громади та організації, а рівнож індивідуальних американців включитися в цє синхронізованє (Закінєння на стор. 3-4)

Участь етнічних груп у святкуванні 200-річчя ЗСА на фільмі

Вашінгтон. — Адміністрація для відмічення 200-річчя Американської Незалежності (АРБА) випродукувала короткий документальний фільм про участь етнічних і расових груп ЗСА в широко запланованих святкуваннях 200-річчя цієї країни.

Фільм, під заголовком „Численні голоси“, зображує в короткому монтажі великий і многогранний

вклад поселєнців з різних країн в розвиток ЗСА. Фільм рівнож відмічує деякі із запланованих різноманітними групами програми в рамках святкувань 200-річчя американської незалежності. Цей кольоровий, 16-міліметровий фільм можна випозичити безкоштовно, звертаючися до бюро етнічних і расових програм у Вашингтоні, тел.: (202) 634-1766.

„Шляхом легенди“

Під такою назвою Українська Видавнича Спілка у Лондоні, Англія, видала спомини Богдана Казанівського. На обгортці, яку намалювала Дана Казанівська, написано від видавництва: „Спомини Б. Казанівського вартісні передусім тим, що він відтворює в них атмосферу ідеалізму і самопошану тих українських патріотів, які включилися в боротьбу ОУН і добровільно йшли на найбільші жертви для досягнення ясної мети, яку Організація ставила перед ними“ а трішки далі, на другій половині обгортки: „Спомини Б. Казанівського радо прочитають колись учасники боротьби ОУН і може пізнають разом з автором далекі події своєї молодості“ а ще далі, написана подяка, на цій самій обгортці: „На цьому місці належить велика подяка Петрові Кірюкові, який є спонсором цієї книжки, жертвуючи чотири тисячі доларів для „Української Видавничої Спілки“ в Лондоні і не жадяє жадного звороту після розпродажу книжки“.

Всі три наведені витяги свідчать, що, майбутній читач повинен прочитати цю книжку, бо у книжці підноситься завеса над подіями, які колись були закриті серпанком таємничості, події над якими й до сьогодні бують гарячі дискусії, події які мали „за“ і „проти“ ще тоді, коли „гартувалися“ характери націоналістів, міцніла духовна сила і незламно ставала їхня вартість національним ідеалом. Без

межна любов і вірність українському ідеалові перев'язана малиново-чорною стрічкою Землі і Волі відчувалася у кожній стрічці книжки. Там немає пропаганди закликів, там є спомини очевидця про події на українській землі під окупацією трьох загарбників.

У книжці наводяться факти про тих, як казав Тарас Шевченко: „не так ті вороженці як добрі люди...“, себто яничари і вислужники, прислугую яких всі три окупанти користалися і користаються у знищенні національного відродження.

Книжка дається читати легко і, мовляв, „запом“ можна прочитати за день-два, хоч книжка нараховує 290 сторінок друку.

Багато постатей, як сказано у другому витязі, є з нашого українського громадського життя. Це ті постаті, включно зі спонсором цієї книжки, Петром Кірюком, які „святю вірили у перемогу...“ що Україні волю принесемо...“.

Ця віра, ця посяга задала Волі України можуть тільки бути прикладом для молодого покоління щоб „любити рідну Україну, любити її в незбуття“, бо віра і повага це є істинна козацька душа, оформлена для будови нації „у своїй хаті“.

Спомини Б. Казанівського відзеркалює невідомі факти боротьби українського народу взагалі і, зокрема, факти індивідуального переживання, потім і радощів у законі, містять тодішнього життя, написаного у стилі репортажу.

Хронологічно книжка можна поділити на три частини: а. польська окупація, б. єврейська окупація, в. німецька окупація. Поміж цими хронологічними темами автор переплітає організаційні і індивідуальні життя, як назови, себто, поза грамами тюрмом, так і у в'язниці, але все очима очевидця, мовляв, телевізійним апаратом.

Себто, репортаж написаний на підлогу сучасного „кобзарства“ з відповідними закінченнями, не тільки сучасного читача, але й читачів грядучих поколінь, бож розповідь очевидця, без претенсій, завше скромно, однак чітко і бадьоро.

А. Забродський

Книга нашого часу!

„ФЕНОМЕН“

Уже вийшла — понад рік — друкована новина „ФЕНОМЕН“ Івана МАНИЛА-ДНІПРЯКА. „Феномен“ (дослівно збірка) — це нові оригінальні твори, передбачені в пророчкуванні Нострадамуса до 2006 року, новий Нострадамус, лист Пам'яті до Автора. Форд до Брежнєва приїхав, тощо. Книга добре ілюстрована! Подарунково видання! Ціна — \$3.00. Хто ж замовить кілька чи кільканадцять примірників (для друзів і знайомих), той може вислати за кожний прим. „Феномена“ лише \$2.00. Замовлення та гроші (можна готівкою у конверті) висилайте на адресу:

Mr. I. Manilyo
Cumberland Rd. 2
Millville, N.J. 08332, USA

Заклик до кол. воєнства УГА

П'ятий (вже останній) том „Матеріали до історії УГА“, під заголовком „Над Сном“, вийде з друку у половині травня 1976 року.

Хто з кол. старшин, підстаршин і стрільців славної і лицарської Української Галицької Армії бажав би помістити свій життєпис і знімки (по змозі в односторонньому) до 10-го травня 1976 р. прислати і знімки і життєпис на руки видавця, на адресу: Дмитро Микитюк, 388 Selkirk Avenue, Winnipeg 4, Man., Canada.

Пішіші зголошення не зможуть уже ввійти у книгу.

По використанню, знімки будуть повернені.

Дмитро Микитюк, видавець

Увага!

Хор „Молода Дунка“

— ТРЕНТОН, Н. Дж. —

широ запрошує все Українське Громадянство на

Велику Весняну Забаву

„МАЄВА НІЧКА“

яка відбудеться

в суботу, 1-го травня 1976 р.

о год. 8:30 веч.

в залі св. Йосафата

1195 Дуц Авеню, ТРЕНТОН, Н. Дж.

Грас знаменита оркестра з Нью Йорку —

ДОМІНО

Буфет • Несподіванки • Виграші

По інформації і замовленнях стовп на 10 або 8 осіб

звертається до Оркестра Компанії у вечірніх годинах на

число: (609) 396-7945.

Всі приходи присвячені до закупу українських строїв.

Вступ: 4.00 долари

ВЕСНЯНІ ВЕЧЕРНИЦІ

10-ЛІТТЯ

86-го Відділу Союзу Українок Америки

в HOLIDAY INN, US #22 SOMERVILLE, N.J.

Субота, 1-го травня 1976 р., год. 7:30 веч.

ОРКЕСТРА „ТЕМПО“

Гарячий і зимний буфет (Шморсборд).

Коротка весела програма.

Столик зазавляти (201) 736-5609, від 7-9 год. веч.

З'їзд ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

„САМОПОМІЧ“

Учасники Сімнадцятого З'їзду Делегатів Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч“, який відбувся 10-го квітня ц. р. в Нью Йорку. Вістка про З'їзд із підсумками діяльності цієї заслуженої установи, яка впродовж 29 років веде допоміжні акції для потребуючих українців по різних країнах світу та культурно-освітню працю, була поміщена в „Свободі“ з 13-го квітня ц. р.

У пошану жіночки-політика

Детройт. (І. П.) Тут в неділю, 14-го березня ц. р. о год. 3-їх по пол. заходом Почесного і Ділового комітету, що складався з представників жіночих організацій, під проводом п-ї Еднілі Запорожеч, відбувся величавий банкет у пошану д-р Марії Бек з нагоди переступу року її народини.

Програма імпрези складалася з концертної частини, доповіді, обід і привіт. Повада 300 осіб, багатство квітів, декораций, виставка сувенірів у золоті і сріблі, одержаних жіноцтвом, першою жіночкою Детройту упродовж її кількадесятиріччя праці і заслуг для американського і українського суспільства — створювали піднесене, святкове настрої. Побіч видатних представників українського і американського життя, приємно вражала присутність жіночого активу початків 30-их років, здебільша членкині 26-го Відділу СУА, одних перших співробітниць молоді енергійної діяльності, яка запалювала їх до організованого громадського життя, до праці для української справи. „Хня Маруся“ — символ не лиш їхньої молодості, але їхніх почувань до України.

Тому й уродили п. Маруся Бек, влаштована з такою прихильністю, прямо силою почуття. Цей почуттям насичені привіт і стаття в естетично виданій Програмі пера Катерини Заблочної п. н. „Маруся Бек — постійний борець“. Цю цілу особистість д-р М. Бек, як невідомого борець, відмітив і американський кореспондент у щоденнику „Детройт Ньюс“ з 26-го січня ц. р., вказуючи на те, що М. Бек завжди боролася. „Колісця це була справа правопорядку — сьогодні це справа освобождення України“.

В іншій статті у побажаннях від шкільних товаришок Орися Гнатчук висловлює від них признання за змаг п-ї Марусі до єдності у сучасній українській діяльності.

Програму відкрила Е. Запорожеч, а група представниць жіноцтва вручила солідарні квіти та прикартала оркестру.

Концертну частину започаткувала молоденька Христя Юзич „Гудулись ким танком“. „Привітання“ — слово Олеся Вердику у формі величавого балету з музикою Лисенка і при форт. супроводі проф. І. Реше-тилович, вивели Катерина Кривуцька, Діана Омединська, Наталка Конопада, Микося Тиміа, Богдана Гречний, Павло Дигдало, Ігор Лаврєв. Фортепіанове солі-тир 25. М. Лисенка відігра-ла п-ї І. Реше-тилович, ві-рші Ганни Черинь „Маруся“ виконала п-ї Христинка Ю-

зич, в'язанку пісень виконав Ансальб Бандуристок — диригент Петро Потапенко. Усі точки програми справляла публіка з ентузіазмом. Молитву перед обідом провів о. ігумен Інокентій Лотоцький, з проханням Во-го Благословення для дія-льності Марусі Бек. Після обіду мгр Валентина Муш-ніська, провідниця Бенкету, представила гостей гол. стола, членкині Ділового Комі-тету та П-ї Комітету. Головую-промову виголосила проф. Марія Гарасевич. У багатій на події громадсько-суспіль-ного і політичного життя, біо-графії, прелегентні підкрес-лили не лиш кар'єру, досяг-ні заслуги д-р М. Бек, але й тверду школу життя. П-ї зма-гання і труднощі, які дово-дилися поборювати на не-проможних шляхах непря-мих дій, досі ніякою украї-ноч і жіночкою загальні. Аме-риканське жіноцтво і досі часто відношує факт, що Марія Бек була першою жі-ночкою у 250-річній історії Де-тройту, яка осілила позв-цію радни міста, президен-та Міської ради і діючого посади міста. Десятками років — пишуть сьогодні американські кореспонденти — вона не сходила із сторі-нок американської преси, а й тепер вони вітають її по-яву в пресі з українського форуму і прихильнось до її думок. У її багатогранній діяльності допомагає їй завжди брат, Іван Бек, як не-томний секретар і адміні-стратор, і цю його заслугу від-носно опінії українська громада Бенкету, подяками й дарунками.

Вітання у друкованій про-грамі склали президент Форд з дружиною, губерна-тор Міллен, президент УНР М. Липицький, сенато-рі Гарт і Гріффі, посадики Детройту Янг та ін. Рада мі-ста Детройту видала спеці-альну Резолюцію з нагоди рі-чниць народни своєї заслу-ги голови, відмічуючи спільність з українською гро-мадою у цьому відзначенні. Усні привітні склали від УНР д-р І. Жуковський, від УК-КА Сх. Мічигену П. Рогати-нський, від УЖКА Метро-політального інж. Б. Петрина, від ОФУЖО мтр І. Пелен-ська, від етнічних груп есто-нець, п. Трала. Діловий ко-мітет, Капела Бандуристів і багато приватних людей ск-лали подарунки. П-ї Маруся подякувала за влаштування цієї імпрези, водночас за-кликала до єдності у пра-ці для звільнення Батьків-щини. Отець О. Викоєць мо-литвою, а публіка відіспі-ванням національного гим-ну закінчила цю небуденну імпрезу.

Пам'яті Романа Дудика

Вночі з 18 на 19 грудня 1975 року в Брюховичах ко-ло Львова, помер на 77-му році життя, видатний учи-тель Галичини Р. Дудик. Закінчилося довге, тяжке, працюване життя — пито-ме ідейним людям нашої землі цього століття, невтомним трудівником на рідній ниві.

Народився він в більшій священничій родині в Сасові біля Золочева. Ходив до гімназії в Бережанах, а потім вибухла війна і він пішов на фронт, з вишколом кадет-аспіранта. У першій битві кусок шрапнелю поранив його в руку і в наслідок по-гані лікарської опіки, ціле ліве плече треба було ам-путувати. В юнацькі роки ставши інвалідом, Роман пі-шов на вищі студії до Ду-ховної Семінарії у Львові. Хоча він її залишив по дво-роках, там він здобув солід-не знання української, ні-мецької, латинської і грець-кої мови, що послужило йому солідною підставою буду-чої педагогічної діяльності.

Нелегко було українцям дістати працю за польсько-го панування, і Романові прийшлося чекати до 1-го лютого 1928 р., коли за по-середництвом золочівського адвоката Ваня, він одержав становище тимчасового учи-теля початкової школи в Юськовичах золочівського повіту. Спочатку він засту-пав хвору учительку Дроз-довську, а по році учитель-ствовав він так з'єднав собі село, що делегация селян до Шкільної Кураторії у Льво-ві домоглася призначення Ду-дика на постійного вчителя у Юськовичах.

Його життя в селі було нелегке. Директор школи, селянський син з поблизо-го Ожидова, не мішався до селянських справ і жив май-же в ізоляції в шкільним бу-динку, стараючись поводити-ся коректно відносно своїх польських наступників. По-бойкоту польських виборів у Галичині місцевим населен-ням в 1922 році, польські правителі Олещини старали-ся знайти по місцевих селах українських колаборантів — від звичайних доносчиків за гроші до священників, вітків і вчителів. Роман Дудик став предметом уваги поль-ських адміністраторів. Він ледь-видного натиску, по-через зобов'язуючи соціаль-ні імпрези, аж до бруталь-них загроз втрати праці, міс-цеві землевласники, поль-ські шкільні наставники, як наприклад директор школи в Олещині Скарек, і поль-ська поліція старалися при-клонити Дудика на свою сторону.

З другої сторони, з 1930 р. Юськовичі стали одним з ключових пунктів сітки Ор-ганізації Українських На-ціоналістів. Місцеві членкині очікували від освіченого й досвідченого українського вчителя поради, допо-моги й активної участі.

Все це відбувалося в ат-мосфері матеріальних недо-статків — 1500 осіб, за пере-писом 1935 року, жили на 2500 моргах поля, з цього третина неужитків — і за-лишки австро-угорської ме-талістики. Молоді люди, що саме повернулися з війни і вських таборів і чотириро-чниць смерті, старалися, що-права, приміняти до свого життя в селі досвід зовніш-нього світу, але й вони ско-ро опускали руки, бо не бу-ло матеріальних засобів до-кращого життя. Місцеві се-лянські діти залишили шко-лу по четвертій класі.

І тут Роман Дудик най-шов наважливіше поле ді-яльності свого життя. Він відкривав здібних учнів між селянськими дітьми і пере-конував їхніх батьків, щоб вони послали їх до семилі-тньої школи в поблизовому Олещині. Таку саму працю виконували священники з по-близких Кутів, Ожидова,

„ВІДБЕРІТЬ У НАС НАШЕ ЖИТТЯ“...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

треба більше чутливості і співчуття до старшого віку, та ж тут рішається доля ма-терів-старух, при цьому по-хилого віку.

Ми старухи-пенсіонерки — трудовий нарід в минуло-му, також хочемо, щоб наші прохання були виконані. Ми не просимо лишнього, про-симо дуже мало і реально. Аж до наш час ми стреми-мо до кращого, а не до гір-шого, та й рішення з'їзду рекомендує всеціль поліп-шення побутових умов, а тут пішло в протиную напрям-ку, для нас старух неспри-ятливому. У свій час ми та-кож були потрібними люди-ми для нашої батьківщини: ми виростили синів-героїв, які погинули, захищаючи свою дорогу батьківщину, ми їх віддали на захист на-шої любові батьківщини. Чо-му ж місцеві владні прояви-

ли до нас старух таку без-сердечність і ображують нас, віднявши у нас останню ро-раду — нашу дорогу, нашу церкву, в котрій ми старухи мали єдину потіху.

Ми похили віком старухи, просимо повернути нам наш храм, в котрому відбували-ся б богослужіння.

Ми старі, немічні, ми на-віть не асили вилізти на тро-лейбус чи автобус через сла-бість ніг.

Просимо вас і дуже про-симо, дайте нам можливість закінчити наше довге життя в умовах церкви нашого мік-рорайона.

Від парафії — старух
Вогоявленської церк-
ви по вул. Карла Мар-
кса 66, г. Житомир“.

21. 7. 1974

ГОМІН ДЗВОНІВ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

зване відзначення 200-річ-чя Американської Незалеж-ності. Четвертого липня 1776-го року „Давні Свобод-ди“ прозвучав саме в час, коли населення Філадельфії почуло перше речення Де-кларациї Незалежності. Джон Ворнер, директор АР-БА, в журналі „Байсентівел Таймс“ закликає всіх грома-дян ЗСА взяти участь у від-значенні 200-річчя цієї по-дії, заявляючи: „Нехай звук кожного дзвона в країні проголосить нашу свободу та символізує нашу єдність“.

АРБА та її стейтві і міс-цеві комісії рівномірно по-діляють, що готові по-служити організаціям і гро-мадам порадами щодо від-значення 200-річчя Аме-риканської Незалежності також іншими церемоніями, які відбувалися б в той са-мий час, коли по цій Аме-риці звучатимуть дзвони.

Тому, що Конгрес прого-лосив 21-денний період для спеціального вшанування прапора ЗСА (від 14-го чер-вня до 5-го липня), АРБА пропонує кілька можливих способів вшанування „Дав-ньої Слави“, тобто аме-риканського прапора: дня 3-го липня зі сходом сонця під-няти на майдан прапори і провести однохвилинну мо-вчанку в честь прапора та ЗСА; перед початком буд-якних імпрез з нагоди 200-річчя ЗСА виголосувати присягу на вірність аме-риканському прапорові та краї-

ні; від 14 червня до 5 липня вивисувати прапори на уря-дових, канцелярських і прив-атних будинках; поміщу-вати кольорові знімки пра-пора в усіх газетах і журна-лах, як також поміщувати знімки прапора у вікнах при-ватних домів і автомобілів.

АРБА також радить, щоб 4-го липня рано в усіх церк-вах ЗСА відправлялися Бо-гослужіння в наміренні ЗСА та американського народу та щоб усі американці в той час застановились над ми-нудим, теперішнім і майбу-тнім ЗСА, зокрема, над сво-бодою релігії в Америці.

Окремі громади можуть запланувати відчитання тексту Декларациї Незалеж-ності. Добре було б, якщо б ці відчитання були синхроні-зовані із відчитанням цього документу в будинку „Інде-пенденс Голл“ у Філадель-фії, що відбудеться 4-го лип-ня в 10-й год. рано (Схід-ний літній час).

В дні 3-го і 4-го липня у всіх стейтах і територіях Америки будуть закопані „часові капсули“ („тайм капсулес“), в яких будуть поміщені різні документи та інші меморабілі, щоб в 2076-му році мешканці ЗСА могли дізнатися, як в 1976 році американський народ відзначував 200-річчя неза-лежності своєї країни. АР-БА радить, щоб окремі міс-цевості та громади також заковували свої „часові ка-псули“.

Відбувся VII з'їзд Спілки Письменників України

Київ. — Газета „Літера-турна Україна“, у числі з 16-го квітня ц. р. інформув-ше, що в Києві в залі сесії Вер-ховної Ради УРСР, відбувся між 14 і 18 квітня ц. р. з'їзд Спілки письменників Укра-їни, на якому із звітною до-повіддю виступив перший секретар правління В. П. Козаченко, а головну про-мову на відкритті з'їзду ска-зав перший секретар ЦК Компартії України Володи-мир Щербинський. В обгово-ренні звітної доповіді взя-ли участь, — як звітус „Лі-тературна Україна“, яка, до-речі з приводу з'їзду появи-лася на 8 сторінках. — П. Загребельний, Р. Вратунь, Ю. Збанацький, В. Петров, К. Северинов, Л. Дмитренко, Б. Олійник, Н. Рибак і А. Пащенко. На ранковому за-сіданні виступили також ін-ші письменники і поети чле-ни Спілки, між ними відомі В. Коротич, В. Земляк, І. Драч та багато інших.

В. В. Щербинський, додер-жуючись всеосяжної народо-вничої політики у відно-шенні до поволенних Мос-квою народів, „створення нової спільності людей — радянського народу“, рі-зко не гадують окремішні-сти Української ССР, слова

ЗСА інформують Кубу

Вашингтон. — Речник Бі-лого Дому і Державного де-партаменту Джон Г. Тра-тнер заявив у вівторок, 20 квітня ц.р., що уряд ЗСА по-інформував Кубу про стано-вище відносно обстрілюван-ня кубинських революціо-нерами рибальських човнів на водах Флориди, де заги-нув один моряк, а кілька ін-ших були поранені. Трат-

тнер заявив кореспондентам, що відповідні чинники ЗСА досліджують справу; остан-нього випадку, щоб знайти винних і оминути подібних випадків в будущем. Діой Третнер, як також секретар Білого Дому Рон Нессен, відкинули натомість закиди Фідела Кастро, що цей інци-дент інспірував уряд ЗСА.

А. Г.

AIR CONDITIONED
Обслуга ПЦПРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємось похоро-
нами на цвинтарі в Вануд
Вруку І перенесенням Тілі-
них Останків з різних
країн світу.

**801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555**